

زندگینامه حضرت امام حسین علیه السلام

صبح روز سوم شعبان سال چهارم هجری، شهر مدینه میزبان کودک نو رسیده‌ای بود که در خانه فاطمه سلام‌الله‌علیها و علی‌علیه‌السلام چشم به جهان گشود...

* طلوع مهر

صبح روز سوم شعبان سال چهارم هجری، شهر مدینه میزبان کودک نو رسیده‌ای بود که در خانه فاطمه سلام‌الله‌علیها و علی‌علیه‌السلام چشم به جهان گشود و بعدها به "سید الشهدای اسلام" ملقب شد. این طفل نو رسیده، دومین فرزند خانواده‌ای است که پیامبر اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله پس از نزول آیه تطهیر بارها آنها را با عنوان "اهل بیت نبوت" مورد خطاب قرار داده و به آنها سلام گفته بود. مادر او فاطمه سلام‌الله‌علیها، دختر پیامبر و یکی از برترین زنان تاریخ است که به جهت بلندی معرفت و فضایل اخلاقی و پاک‌ی زبانش خاص و عام بوده و خداوند در بیان شان و جایگاه رفیعش سوره‌ای را در قرآن آورده است. علی‌علیه‌السلام نیز که دومین فرزند پسر خود را در آغوش می‌گرفت، اولین مسلمان، برترین دانای دین و بالاترین سخنور عرب و دارای سوابقی بی‌نظیر در ایثار و دفاع از دین خدا، در سراسر دوران ظهور و گسترش دین اسلام بود. تا آنجا که پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله به دستور حضرت حق، بارها او را به عنوان جانشین خود معرفی کرده بود.

* نام گذاری

در آن روز فرخنده طفل را به محضر رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله آوردند و علی‌علیه‌السلام آن چنان که وظیفه داشت و نیز به رسم ادب و احترام از ایشان خواست که همچون فرزند نخست، نامگذاری این نو رسیده را نیز بر عهده گیرند. پیامبر هم به امر الهی او را "حسین" خواند.

* ریحانه پیامبر

حسین علیه‌السلام دوران کودکی را در دامان پر مهر علی‌علیه‌السلام و فاطمه سلام‌الله‌علیها و بیش از آن دو در دامان پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله گذراند. علاقه و توجه رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله به حسین علیه‌السلام چنان بود که همه اصحاب از آن آگاه بودند و بارها و بارها به چشم دیده و به گوش شنیده بودند. اصحاب، بارها رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله را دیده بودند که با حسن و حسین علیهما‌السلام که کودک بودند، بازی می‌کند و آنها را بر دوش خود سوار می‌کند. حتی پیامبر لبهای حسین علیه‌السلام را می‌بوسید و می‌فرمود: حسین از من است و من از اویم، خداوند دوست بدارد کسی را که او را دوست می‌دارد. در این میان بسیاری می‌دانستند که محبت پیامبر به این دو کودک و مخصوصاً به حسین علیه‌السلام، یک محبت عادی نسبی و فامیلی نبود. زیرا از طرفی پیامبر خدا فردی عادی مانند سایر مردم نبوده و بنا بر نص صریح قرآن، هیچ رفتار یا گفتار پیامبر از سر خواسته شخصی و هوی و هوس نیست، و از همین روست که خداوند می‌فرماید: شایسته است که رفتار و حرکات ایشان سرمشق و الگوی اهل ایمان باشد. از سوی دیگر پیامبر دختران زیاد و حتی فرزند پسری نیز داشتند، اما این گونه ابراز محبت و توصیه‌های موکد فقط در مورد حسن و حسین علیهما‌السلام دیده می‌شد.

* در آینه کتاب خدا

حسین علیه‌السلام هنوز کودک بود که منظور چندین آیه قرآن قرار گرفت. در روز مباحله پیامبر با مسیحیان نجران، حسین علیه‌السلام و خانواده‌اش تنها همراهان رسول خدا بودند و پیامبر اکرم، بنا به دستور الهی در آیه مباحله، حسن و حسین علیهما‌السلام را به عنوان فرزندان خاندان وحی با خود برای مباحله همراه کرد. یکی از پنج تنی که آیه تطهیر در مورد آنها نازل شد، حسین علیه‌السلام بود و او نیز به همراه پدر، مادر و برادر خود زیر عبای پیامبر بود که خداوند این آیه را درباره آنها نازل کرد: همانا خداوند فقط و فقط می‌خواهد پلیدی را از شما اهل بیت دور سازد و شما را قطعا پاکیزه سازد، گواهی روشن و سندی گویا بر عصمت این خانواده و دوری ایشان از هر گناه و خطا.

* ایام نوجوانی

اما سالیان خوش کودکی حسین علیه‌السلام بزودی به پایان رسید. حدوداً هفت ساله بود که رسول خدا مسلمانان را با انبوهی از سفارشات در مورد اهل بیت خود تنها گذاشت و جهان اسلام را غرق در ماتم کرد. در این مدت حسین علیه‌السلام به عنوان یک مسلمان و ماموم، بر مسیر حرکت علی‌علیه‌السلام راه می‌سپرد و در عین نوجوانی از هر

*** حسین یاور پدر**

حسین علیه‌السلام تقریباً 32 سال داشت که با بیعت مردم، علی علیه‌السلام حاکم جامعه اسلامی گردید. بعد از چندی ایشان به همراه فرزندان خود به کوفه هجرت کرد و آنجا را مرکز حکومت اسلامی قرار داد. در این مدت حسین علیه‌السلام در تمام صحنه‌های نظامی و سیاسی، یار و یاور نزدیک پدر و امام خود بود و در نهایت احترام فرمانهای پدر را اطاعت می‌کرد. حسین علیه‌السلام تربیت شده دست بزرگ مدافع اسلام بود و شجاعت و شهامت را به خوبی از پدر آموخته بود و در هر سه جنگی که در این دوران پیش آمد حضوری فعال داشت. در جنگ جمل فرماندهی جناح چپ سپاه امیرالمومنین به عهده ایشان بود. در جنگ صفین اولین فتح سپاه علی علیه‌السلام به دست او رقم خورد و شریعه فرات بدست او و یارانش آزاد شد. در جریان حکمیت نیز ایشان یکی از شاهدان ماجرا از سوی پدر بود.

*** شیعه برادر**

پس از شهادت امیر المومنین علیه‌السلام، امام حسن علیه‌السلام، به دستور الهی و سفارش پیامبر به مقام امامت رسید و هدایت جامعه مسلمین و ادامه راه تبیین و نشر دین خدا را به عهده گرفت.

در دوران امامت برادر، حسین علیه‌السلام نیز همانند سایر شیعیان، مطیع و سر سپرده کامل برادر خود به عنوان امام شیعیان بود و در اطاعت اوامر او ذره‌ای سستی نمی‌کرد. چنان که ادب و اطاعت او از برادر مثال زدنی شد. امام باقر علیه‌السلام در این زمینه می‌فرماید: امام حسین علیه‌السلام به خاطر احترام و بزرگداشت مقام برادرش، امام حسن علیه‌السلام، هرگز جلوتر از او راه نرفت و در سخن گفتن از او پیشی نگرفت.

حسین علیه‌السلام در تمامی مواضع سیاسی و مهمترین آنها در قضیه صلح امام حسن علیه‌السلام با معاویه، پشتیبان و مطیع امر امام خویش بود. در این واقعه حسین ابن علی به عنوان یکی از شخصیت‌های جهان اسلام علی‌رغم اینکه تمامی مسلمانان امام حسن را تنها گذاشتند، کاملاً مدافع این صلح بود و سرسختانه از موضع و تصمیمات برادر حمایت می‌کرد و او نیز حفظ اسلام را در مصالحه می‌دید.

پس از جریان صلح، حسین علیه‌السلام به همراه برادر از شهر کوفه به مدینه زادگاه خود بازگشتند و در کنار مرقد رسول خدا به وظیفه تربیت و ارشاد مردم و تبیین و تفسیر احکام الهی پرداختند. اما دیر زمانی نگذشت که امام حسن علیه‌السلام با حيله معاویه مسموم شد و به شهادت رسید و حسین علیه‌السلام جانشین برادر و امام مسلمین گردید.

برگرفته از سایت رشد شیعی